

Ярким примером превращения классического произведения в объект социально-политических инсинуаций является пьеса Г. Ибсена «Кукольный дом». Заложённая в драме феминистская идея западным театром доводится до абсурда, трактуется в духе современных гендерных теорий. Такова постановка в духе Тарантино главного режиссера берлинского театра «Шаубюне» Томаса Остермайера в 2004 г., которая была показана в Лондоне и в Москве. Центром дома является большой аквариум с рыбками. Это замкнутое пространство богатого дома — символ остановившейся бездуховной жизни, в которой есть все и ничего. У Ибсена героиня, милая, но внутренне сильная Нора, бросает вызов общественной морали уходом из семьи и от мужа, в новом режиссерском прочтении XXI в. превращается в прагматичную и «крутую» хозяйку дома. В финале она стреляет в мужа (откуда-то появляется в доме револьвер) и ногой сбрасывает его тело в аквариум-бассейн, который окрашивается красной кровью, тем самым демонстрируя эдакую современную амазонку и мужененавистницу.

Н. О. Максимовська

ІВЕНТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ

N. O. Maksymovska

EVENT-TECHNOLOGIES AS A FACTOR IN THE TRANSFORMATION OF THE SOCIO-CULTURAL SPHERE

Трансформація соціокультурної сфери як процес системних якісних змін на основі інновацій виявляється в постійному пошуку вдосконалення, зокрема поширенні нових ідей, реалізації послуг. Метою змін є активізація міжсуб'єктної взаємодії в предметному полі культури, інтеграція агентів розвитку соціуму засобами креативних технологій, подолання соціального відчуження шляхом реалізації нових творчих практик. Серед факторів, які мають культуротворчий потенціал, вирізняються спеціальні події, в основу яких покладається креативна управлінська діяльність.

Івент-технології та подієвий менеджмент вивчали С. Герасимов, Д. Голдблатт, О. Каверіна, Н. Кочубей, Т. Лохина, О. Радіонова, Г. Тульчинський, У. Хальцбаур та ін. Особливості розвитку та застосування івент-менеджменту в Україні відстежували І. Антоненко, В. Данилова, О. Хитрова. Трансформація соціокультурної сфери має особливості, які пов'язані з: розбудовою інформаційного суспільства та зумовленими ним глобальними процесами; поєднанням традицій та інновацій, що існують одночасно і взаємодоповнюють одне одного; специфікою системи управління, яка складається із взаємопов'язаних елементів регулювання складових соціокультурної сфери; поширенням креативних практик, що стають осередками стимулювання творчої взаємодії.

Оскільки креативність є основою інноваційних змін, зокрема в соціокультурній сфері, івент-технології стають втіленням творчих, унікальних соціокультурних практик в умовах сучасного стану розвитку культури. Підвищення рівня соціальної суб'єктності в процесі спеціально організованої взаємодії в соціокультурній сфері сприяє запровадженню креативних ідей, адже для івента характерна активна участь суб'єктів, переключення до інших видів діяльності, позитивне сприйняття тощо. Таке одухотворення може стати

підґрунтям для вироблення ідей і рішень, які є дійсно новітніми чи можуть стати основою нововведень.

Оскільки спеціальні події мають інноваційний ефект, існують управлінські механізми, які максимізують цей потенціал, створюють умови для його найефективнішого виявлення, зокрема подієвий менеджмент спрямований на створення організаційних, управлінських, ресурсних умов для актуалізації культуротворчого потенціалу спеціальної події. Відтак, управління подією стає синонімом управління інновацією в соціокультурній сфері, адже вможлиблює реалізацію провідних функцій менеджменту та застосування інноваційних механізмів водночас.

Зміни соціокультурного простору зумовлюють застосування прикладної культурології як наукової основи менеджменту спеціальних подій, оскільки ця галузь досліджує обґрунтування та розробку способів, підходів та технологій, які сприяють організації й регуляції культуротворчих процесів. Спеціальна подія як цілеспрямовано організоване дійство для трансляції ідей, цінностей, повідомлень, які сприяють досягненню світоглядних, інформаційних, репутаційних, іміджевих та інших цілей спільноти, презентує це явище через аксіологічну та ідеологічну спрямованість, акцентує на його значному символічному капіталі. Під час здійснення івенту реалізується креативна ідея, позиціюється атрибутивність культури, виявляється просоціальна спрямованість взаємодії осіб та груп.

Під час планування спеціальної події мають обґрунтовано використовуватися вже відомі загальні та специфічні функції менеджменту, його сучасні механізми та новітні досягнення, водночас має проектуватися простір креативної комунікації для посилення творчої взаємодії. Актуальні напрями менеджменту (ризик менеджмент, креативний менеджмент тощо) створюють передумови для організації спеціальної події в соціокультурному просторі, сприяючи гармонізації ступеню інноваційності між традиційними та новітніми формами. Доцільно застосовувати управління подією як соціокультурним проектом, що дозволяє структурувати систему його ефективної реалізації, визначати життєвий цикл та вчасно оцінювати ефективність. Осучасненню спеціальних подій та наданню йому інноваційності додає переміщення культурних послуг (івент-проектів) у віртуальне середовище, де менеджмент має власну специфіку, зокрема застосовуються інтернет-комунікації.

Таким чином, одним з креативних стимулів вдосконалення соціокультурного простору є спеціальна подія, яка є емоційно неповторною, справляє позитивне враження та підвищує ступінь творчої взаємодії. Існує потреба створення управлінських умов для розвитку їх креативного потенціалу, зокрема під час планування спеціальної події мають обґрунтовано використовуватися вже відомі загальні та специфічні функції менеджменту, проектуватися простір креативної комунікації; актуальні напрями менеджменту мають враховуватися під час реалізації спеціальної події, однак ступінь інноваційності має бути збалансованим; доцільно застосовувати управління подією як соціокультурним проектом на основі методології прикладної культурології. Подієвий менеджмент є інструментом розкриття інноваційного потенціалу івенту, якщо враховує усталені управлінські технології в поєднанні з новітніми засобами та формами діяльності у сфері культури.